

Sygn. akt I ACa 837/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Daczyński (spr.)
Sędziowie:	SSA Hanna Małaniuk SSA Jerzy Geisler
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Ćwirko

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. R.**

przeciwko **Skarbowi Państwa: (...)**

w P., Dowódcy (...) w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt XII C 3023/05

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że początkowy termin biegu odsetek zasądzonych w punkcie 1 określa na dzień 12 grudnia 2011r.;**
- 2. w pozostałym zakresie oddala apelację;**
- 3. pozostawia Sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.**

/-/ H. Małaniuk /-/ A. Daczyński /-/ J. Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem częściowym z dnia 31 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, rozpoznając sprawę w części żądania zapłaty kwoty 98 111,06 zł tytułem spadku wartości nieruchomości powoda na skutek wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania, zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – (...) w P. na rzecz powoda M. R. kwotę 41 310,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2012 r. i oddalił w pozostałej części powództwo o zapłatę z tego tytułu.

Powyższe rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach faktycznych.

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej przy ul. (...) w P. stanowiącej działkę gruntu nr (...) o powierzchni 490 m². Nieruchomość zabudowana jest budynkiem mieszkalnym jednorodzinny, jednopiętrowym, niepodpiwniczonym o powierzchni użytkowej 141,90 m² oraz budynkiem gospodarczo-garażowym. Budynek mieszkalny wybudowany został w latach 90-tych XX wieku w technologii tradycyjnej murowanej. Budynek gospodarczo-garażowy również wybudowany został w latach 90-tych XX wieku. Teren nieruchomości powoda jest ogrodzony, posiada urządzonego ogród. Działka posiada kształt regularny, zbliżony do prostokąta, jest uzbrojona w sieci infrastruktury technicznej: wodociągową, energii elektrycznej, gazową oraz kanalizacyjną - posiada własny zbiornik bezodpływowy. Budynek mieszkalny posiada centralne ogrzewanie z własnego pieca. Nieruchomość zlokalizowana jest w południowej części miasta P., w dzielnicy (...) na osiedlu (...). Działka położona jest bezpośrednio przy drodze publicznej. Dostęp do komunikacji publicznej i obiektów użyteczności publicznej jest przeciętny. W najbliższym otoczeniu znajduje się zabudowa mieszkaniowa niska - budynki mieszkalne wzniesione w różnych latach, z przewagą budynków starszych.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta P. zatwierdzonym uchwałą Rady Miasta P. Nr (...) z dnia 23.11.1999 r., zmienionym uchwałą Rady Miasta P. Nr (...) z dnia 10.07.2003r. przedmiotowa nieruchomość położona była na terenie oznaczonym symbolem III.M - preferowane tereny dla skoncentrowanej funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. (...) umiarkowanej intensywności zabudowy.

Na mocy Rozporządzenia Wojewody W. Nr (...)z dnia 17.12.2003r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.-K. w P. przedmiotowa nieruchomość objęta była strefą C.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta P. zmienionym uchwałą Rady Miasta P. Nr (...) z dnia 18.01.2008 r. nieruchomość powoda zlokalizowana jest na terenie oznaczonym symbolem (...) (...) -podstrefa (...) tj. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług i drobnej działalności gospodarczej położone w obszarze ograniczonego użytkowania lotniska, docelowo przeznaczone do przekształcenia i zagospodarowania zgodnie z zasadami zagospodarowania obowiązującymi w obszarze ograniczonego użytkowania lotniska. Na terenach (...) należy ograniczyć wprowadzanie nowych funkcji mieszkaniowych, a teren przekształcać z zasadami zagospodarowania aktualnie obowiązującymi w obszarze ograniczonego użytkowania lotniska.

Na mocy Rozporządzenia Wojewody (...) Nr (...) z dnia 31.12.2007r. zmieniającego rozporządzenie nr(...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. - K. w P. przedmiotowa nieruchomość objęta została strefą I.

Lotnisko w K. istnieje od II wojny światowej. Użytkowane jest jako miejsce startów i lądowań samolotów odrzutowych od lat 60-tych. Do końca 2003 roku stacjonowały tam samoloty MIG 21, od 2004 roku stacjonują i latają samoloty Iskra. Od listopada 2006 roku stacjonują na tym lotnisku, startują i lądują samoloty F-16.

W dniu 17 grudnia 2003 r. Wojewoda (...) wydał Rozporządzenie nr (...)w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.-K. w P.. Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art.135 ust. 1 i 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62 poz.627 ze zmianami) i weszło w życie 1 stycznia 2004 roku (ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z 17 grudnia 2003 roku nr 200).

Rozporządzenie to utworzyło obszar ograniczonego użytkowania podzielony na pięć stref oznaczonych literami A-E w zależności od odległości od lotniska K. i w zależności od poziomu hałasu. Obszar ograniczonego użytkowania stanowił teren ograniczony linią, na której długotrwały poziom hałasu w porze nocnej jest równy 45 dB (granica obszaru ograniczonego użytkowania). Granice strefy C wyznaczała: granica strefy B i linia, na której długotrwały poziom hałasu w środowisku w porze dziennej był równy do 60 dB. W strefie tej znalazła się południowa część miasta P. oraz północna część L. i gminy K.. Ograniczenia polegały na zakazie tworzenia terenów zabudowy mieszkaniowej

w planach zagospodarowania przestrzennego, zakazie budowy szpitali, domów opieki i zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, zakazie tworzenia obszarów ochrony uzdrowiskowej. W nowopowstających i istniejących budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej należało zapewnić właściwy klimat akustyczny poprzez stosowanie przegród zewnętrznych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej.

W dniu 31 grudnia 2007 r. Wojewoda (...) wydał Rozporządzenie nr (...) zmieniające rozporządzenie z dnia 17 grudnia 2003 r. o wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania. Obszar ograniczonego użytkowania został wprowadzony na terenie, gdzie hałas przekracza 45 dB. Zmiany dotyczyły granic obszaru ograniczonego użytkowania, podziału na strefy, dopuszczalnych poziomów hałasu w strefach oraz sposobu korzystania z poszczególnych terenów i wymagań technicznych dotyczących budynków. Rozporządzenie utworzyło obszar ograniczonego użytkowania podzielony na trzy strefy oznaczone cyframi: I, II, III w zależności od odległości od lotniska K. i w zależności od poziomu hałasu. W strefie I obowiązuje zakaz budowania szkół, szpitali i innych budynków związanych ze stałym pobytem dzieci, młodzieży i osób starszych. Mieszkańcy tej strefy mogą domagać się wykupienia przez wojsko nieruchomości. Obszar strefy I wyznaczają linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska, stanowiąca wewnętrzną granicę strefy I oraz obwiednię złożoną z linii, na której dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych jest równy 60 dB i linii, na której dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A od operacji naziemnych i pozostałych źródeł hałasu związanych z funkcjonowaniem lotniska jest równy 55 dB, stanowiąca zewnętrzną granicę strefy I.

Powołane wyżej Rozporządzenie Wojewody weszło w życie 22 lutego 2008 roku .

Dopuszczalne wartości dźwięków A przenikających do pomieszczeń przeznaczonych do przebywania ludzi w budynkach mieszkalnych określa polska norma PN-87/B- (...). Zgodnie z ww. normą dopuszczalny równoważony poziom dźwięku A w pomieszczeniach mieszkalnych wynosi w dzień 40dB i w nocy 30dB. Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony długotrwałym, średnim poziomem dźwięku A spowodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych dla budownictwa jednorodzinne wynosi w dzień 60 dB i w nocy 55 dB.

Wartość nieruchomości powoda uległa zmniejszeniu na skutek ograniczeń w zakresie korzystania z nieruchomości wprowadzonych dla nieruchomości rozporządzeniem Wojewody W. z 17.12.2003 r. oraz rozporządzeniem Wojewody W. z 31.12.2007 r. Ograniczenia te związane są między innymi z hałasem lotniczym. Hałas ten jest postrzegany negatywnie przez nabywców nieruchomości, a wprowadzenie strefy ograniczonego użytkowania jest przez nich wiązany właśnie z hałasem. Dlatego potencjalni nabywcy są skłonni do kupna nieruchomości położonych w obszarze ograniczonego użytkowania, ale za odpowiednio niższą cenę. Nadto potencjalni nabywcy nieruchomości „boją się” ograniczeń co do zabudowy nieruchomości położonych w obszarze ograniczonego użytkowania.

Zmniejszenie wartości rynkowej prawa własności nieruchomości powoda w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. -K. w P. wynosi 8% i stanowi sumę 41.310 zł.

W piśmie z dnia 20 października 2005 r., które wpłynęło do adresata dnia 21 października 2005 r., powód wystąpił do (...) w P. z roszczeniem o wypłatę odszkodowania za spadek wartości nieruchomości w związku z położeniem przedmiotowej nieruchomości w strefie C ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego P.-K. w P..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie jest uzasadnione w świetle treści art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2008, nr 25, poz. 150 tekst jednolity ze zmianami). Szkodą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. jest strata w postaci spadku wartości nieruchomości w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

O odsetkach ustawowych Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 w. zw. z art. 455 i art. 363 § 2 k.c., zasądzając je od dnia wydania wyroku, bowiem dopiero ustalenia poczynione w toku postępowania przesądziły o odpowiedzialności pozwanego i o rozmiarach szkody poniesionej przez powoda.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył powód w części, tj. w zakresie oddalającym powództwo co do kwoty 56.801,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.12.2011 r. do dnia zapłaty oraz co do odsetek ustawowych od kwoty 41.310,00 zł od dnia 12.12.2011 r. do dnia zapłaty. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska - poprzez przyjęcie, że szkoda wynikająca z utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. - K. w P. i ograniczeń obciążających nieruchomości powoda ulega zmniejszeniu wobec uprzedniego, negatywnego oddziaływania lotniska wojskowego P. — K. na nieruchomości powoda;

- naruszenie art. 455 k.c. i 481 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie i zasądzenie odsetek ustawowych od daty wyroku, a nie od daty opinii biegłych ustalających wysokość szkody, oraz niezbadanie czy w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności przemawiające za przyjęciem innej daty zasądzenia odsetek, aniżeli data wyrokowania;

- naruszenie art. 363 § 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ustalenie odszkodowania zgodnie z normą prawną wyrażoną w ww. przepisie wyłącza zasądzenie odsetek od daty wskazanej przez powoda oraz przyjęcie, że wyłącza on zastosowanie art. 455 i 481 §1 k.c., jak również poprzez brak zbadania, czy w okresie trwania postępowania dochodziło do istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza, zmiany wysokości odsetek ustawowych i czy ustalone w wyroku odszkodowanie jest wyższe niż odszkodowanie pierwotnie zgłoszone w pozwie i wartości odsetek wyliczonych od daty opinii biegłych;

- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania w uzasadnieniu wyroku podstaw faktycznych zasądzenia odsetek ustawowych od daty wyrokowania co utrudnia kontrolę instancyjną wyroku Sądu I instancji;

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powodowie nie wykazali szkody na dzień opinii biegłych, jak i poprzez przyjęcie, że przed wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowe P. — K. oddziaływało w taki sam sposób na każdą nieruchomość położoną obecnie w granicach obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. - K. w P.;

- naruszenie art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 1 i 3 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji RP - poprzez „zwolnienie” pozwanego z obowiązku naprawienia szkody w pełnej wysokości, naruszenie zasady równości stron, rażące naruszenie prawa ochrony własności;

- naruszenie art. 1 Protokołu Nr (...) do Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności - poprzez „zwolnienie” pozwanego z obowiązku naprawienia szkody w pełnej wysokości, naruszenie zasady równości stron, rażące naruszenie prawa ochrony własności. Apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części (pkt 2 wyroku) poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 56.801,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.12.2011 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 41.310,00 zł od dnia 12.12.2011 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 -krotności stawki minimalnej. Ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Nie można było podzielić zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Na poparcie twierdzeń o spadku wartości nieruchomości, który nastąpił już przed wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, powołana w sprawie biegła przedstawiła porównanie cen transakcji z obszaru objętego niekorzystnym oddziaływaniem lotniska z cenami spoza tego obszaru. Podważając ten materiał dowodowy, powód powinien był przedstawić rzeczowe argumenty w celu zakwestionowania przyjętego procentowego obniżenia wartości nieruchomości przed datą wprowadzenia

strefy. Składając zastrzeżenia, uchybił jednak temu obowiązkowi i nie wskazał na błędy biegłej, które świadczyłyby o wadliwości zebranych danych i wniosków wynikających z przeprowadzonej analizy.

Nie był również uzasadniony zarzut naruszenia powyższego przepisu, w związku z ustaleniami Sądu, dotyczącymi początkowej daty naliczania odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty. Apelujący wiązał tak postawiony zarzut również z naruszeniem art. 328 § 2 k.p.c. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pozbawione były wpływu na ten aspekt rozstrzygnięcia, bowiem kwestionowany przez powoda termin początkowy biegu odsetek wynikał z oceny prawnej, związanej z wykładnią art. 363 § 2 i 481 § 1 k.c.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjął je za podstawę swojego rozstrzygnięcia.

Apelujący w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia odszkodowania z tytułu wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-K., konsekwentnie wiążąc swoje roszczenie z ustanowieniem tego obszaru w drodze rozporządzeń Wojewody W. Również formułowane przez niego wnioski dowodowe zmierzały do wykazania spadku wartości jego nieruchomości w następstwie ograniczeń w korzystaniu z niej i spadku jej wartości w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania (k. 137 akt).

Powoływał przy tym argumentację, przemawiającą za zastosowaniem art. 129 ust. 2 ustawy Prawo o ochronie środowiska. Również zatem przytaczana przez niego podstawa prawna dochodzonego roszczenia, pomimo, że nie jest dla sądu wiążąca, potwierdzała, że domagał się wyrównania uszczerbku w majątku, powstałego wyłącznie w wyniku ustanowienia strefy ograniczonego użytkowania. Podzielić należy stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 lutego 1999 r. I CKN 252/98 (OSNC 1999/9/152), zgodnie z którym podstawa materialnoprawna roszczenia określa krąg okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu i wyznacza tym samym granice badania sądu.

Konsekwencją tak sformułowanego stanowiska była treść opinii biegłej, która, zgodnie z postanowieniem dowodowym z dnia 14 kwietnia 2010 r., wyceniła spadek wartości nieruchomości od dnia 1 stycznia 2004 r., w związku z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania. Ustalając wartość pierwotną nieruchomości, biegła uwzględniła wpływające na nią już wówczas sąsiedztwo lotniska, co skutkowało obniżeniem jej wartości o 11% w stosunku do nieruchomości pozbawionych analogicznego sąsiedztwa. W swojej opinii biegła przekonująco wyjaśniła swoje stanowisko w tym względzie. W szczególności biegła wskazała, że przeprowadzona przez nią analiza wykazała występowanie zależności pomiędzy położeniem nieruchomości w obszarze narażonym na hałas lotniska wojskowego P. – K., a cenami transakcyjnymi nieruchomości w okresie poprzedzającym wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Lokalizacja w rejonie S. była odbierana negatywnie poprzez potencjalnych nabywców, co spowodowało, że nieruchomości zlokalizowane w tym obszarze osiągały niższe ceny niż nieruchomości położone w innych rejonach P.. Biegła wskazała przy tym, że odpowiedzialne za taką percepcję rynku były takie czynniki, jak: narażenie na hałas lotniczy generowany przez lotnisko wojskowe, utrudniony dojazd do centrum spowodowany koniecznością przejazdu przez przejazd kolejowy, niska jakość dróg, niepełne wyposażenie w urządzenia infrastrukturalne, słabe zaplecze usługowe. Zarówno w opinii sporządzonej na piśmie, jak w ustnych wyjaśnieniach złożonych na rozprawie biegła wskazała metodologię przyjęcia za podstawę swoje opinii i zdaniem Sądu Apelacyjnego nie budzi ona zastrzeżeń. Wbrew zatem tak jednoznacznej opinii biegłej nietrafne jest stanowisko skarżącego wyrażone w apelacji, jakoby biegła obniżenie wartości nieruchomości powoda o 19% w stosunku do nieruchomości nie objęła strefą ograniczonego użytkowania wiązała wyłącznie z wprowadzeniem tej strefy. Należy przy tym podkreślić, że w apelacji skarżący nie powołuje konkretnych zarzutów odnoszących się do przedmiotowej opinii biegłej.

Wobec powyższego nie był zasadny zarzut naruszenia art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zasądzone odszkodowanie wynika z określonej przez powoda podstawy faktycznej roszczenia, którą sąd orzekając jest związany. Powód również w apelacji wiąże powstanie szkody z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, nie wskazując, aby domagał się naprawienia szkody powstałej wcześniej, co stanowiłoby wykroczenie poza granice roszczenia przewidzianego w art. 129 ust. 1 i 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Podzielić należało natomiast zarzuty apelującego, dotyczące daty początkowej zasądzonych wyrokiem odsetek, określone jako naruszenie art. 455 k.c. i 481 § 1 k.c. oraz art. 363 § 2 k.c.

Odsetki od kwoty pieniężnej, należne na podstawie art. 481 § 1 k.c., mają za zadanie zabezpieczyć interes wierzyciela, poprzez wynagrodzenie za korzystanie przez dłużnika z należnych wierzycielowi środków pieniężnych. Spełniają więc funkcję kompensacyjną, chociaż podkreślana jest również ich funkcja waloryzacyjna.

Ustalenie wysokości szkody według cen z chwili ustalenia odszkodowania (art. 363 § 2 k.c.) służy realizacji zasady pełnego odszkodowania i ma za zadanie zabezpieczyć interes pokrzywdzonego w przypadku zmiany poziomu cen. Odszkodowanie w tak ustalonej wysokości z reguły należy się od chwili jego ustalenia (wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2009 r., I CSK 524/08, OSNC-ZD 2009/4/106). Zasądzanie odsetek od daty wcześniejszej niż data ustalenia odszkodowania stanowiłoby zastosowanie dwóch mechanizmów, działających na korzyść poszkodowanego i prowadziłyby do jego nadmiernego uprzywilejowania.

Należy podzielić dominujące w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, zgodnie z którym, jeżeli wysokość odszkodowania jest ustalona na podstawie cen z daty wyrokowania albo innej daty, to również od tych dat należą się wierzycielowi odsetki (uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 31 stycznia 1994 r., III CZP 183/93, OSNC z 1994 r., nr 7-8, poz. 155 oraz z dnia 6 września 1994 r., III CZP 105/94, OSNC z 1995 r., nr 2, poz. 26, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 lutego 2000 r., II CKN 725/98, OSNC z 2000 r., nr 9, poz. 158, z dnia 27 marca 2001 r., IV CKN 297/00, Lex nr 52405, z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 66/01, Lex nr 121712, z dnia 21 listopada 2003 r., II CK 239/02, Lex nr 479364, z dnia 4 lutego 2005 r., I CK 569/04, Lex nr 284141 oraz z dnia 9 maja 2008 r., III CSK 17/08, Lex nr 424385).

W niniejszej sprawie datą ustalenia odszkodowania jest, wbrew odmiennej ocenie Sądu I instancji, nie data wyrokowania, lecz data wydania opinii biegłej, w której wysokość szkody została ustalona według cen z dnia jej sporządzenia. Odpis tej opinii doręczony został pozwanemu - (...) w P. dnia 12 grudnia 2011 r. i z tym dniem apelujący wiązał początek biegu odsetek ustawowych należnych od pozwanego. W świetle powyższych rozważań, stanowisko apelującego należało w pełni podzielić.

Nie można było uznać za zasadne zarzutów naruszenia art. 31 ust. 3, 54 ust. 1 i 3 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz naruszenia art. 1 Protokołu nr 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Apelujący naruszenia tych przepisów dopatrywał się w zwolnieniu pozwanego z obowiązku naprawienia szkody w pełnej wysokości, naruszeniu zasady równości stron i naruszeniu prawa ochrony własności. Zarzuty te sformułowane są jednak nazbyt generalnie, aby możliwe było merytoryczne ustosunkowanie się do nich. Także z uzasadnienia apelacji nie wynika, jakim działaniem Sąd I instancji naruszył powyższe przepisy, co w konsekwencji uniemożliwiało ich rozpatrzenie i podzielenie.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny zmienił na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że początkowy termin biegu odsetek zasądzonych w punkcie 1 określił na dzień 12 grudnia 2011 r., natomiast w pozostałym zakresie oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadną, pozostawiając Sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

/-/Hanna Małaniuk /-/Andrzej Daczyński /-/Jerzy Geisler